

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 432/09-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. decembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť I. M., Ď., zastúpenej advokátom JUDr. Mgr. Š. B., Ž., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 1030/97 v období po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 91/08-27 z 27. mája 2008 (t. j. po 30. júni 2008), a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. augusta 2009 doručená sťažnosť I. M., Ď. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Mgr. Š. B., Ž., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 1030/97.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa žalobným návrhom z 10. novembra 1997 domáhala na okresnom súde vypratania nehnuteľnosti a zdržania sa zásahov do jej vlastníctva zo strany Š. a A. M., R. (ďalej len „odporcovia“). Vec bola okresným súdom zaevidovaná pod sp. zn. 4 C 1030/97.

Sťažovateľka uviedla, že odporcovia od roku 1997 sústavne zasahujú do jej vlastníckych práv, a to tým spôsobom, že *„na pozemok – časť jej parcely KN č. 224 v kat. úz. Ď., ktorá sa nachádza za jej rodinným domom a susedí s parcelou KN č. 222 odkladajú rôzny drevený a plechový odpad, hnoj, piesok, drevo, posúvajú tam provizórne šopy“*.

Okresný súd rozsudkom sp. zn. 4 C 1030/97 z 25. marca 1998 žalobu sťažovateľky zamietol. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) na základe odvolania sťažovateľky uznesením sp. zn. 7 Co 1609/98 z 25. novembra 1998 prvostupňový rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľka namieta, že od tej doby bol okresný súd nečinný a vo veci nenariadil ani jedno pojednávanie.

Sťažovateľka sa opakovane sťažnosťami podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (z 25. júla 2006 a z 3. marca 2008) obrátila na ústavný súd. Ten nálezom č. k. II. ÚS 291/06-31 zo 14. decembra 2006 a nálezom č. k. III. ÚS 91/08-27 z 27. mája 2008 rozhodol, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 1030/97 porušil jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a prikázal okresnému súdu v tomto konaní konať bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľka namieta, že *„Okresný súd v Žiline po tom, čo bol vydaný uvedený nález ústavného súdu vo veci samej pojednával iba jeden krát a to dňa 12. 08. 2009 (správne má byť „12. 08. 2008“, pozn.), a to ohliadkou na mieste samom. Na uvedenej ohliadke odporcovia navrhli znalecké dokazovanie na určenie hranice pozemku, pričom v predmetnej veci sa jedná o konanie o vypratanie nehnuteľnosti. I napriek tomu, že znalecké*

dokazovanie bolo odporcami navrhnuté dňa 12. 08. 2009 súd znalecké dokazovanie nariadil až uznesením zo dňa 09. 01. 2009, sp. zn. 4 C/1030/97-287, ktoré bolo môjmu právnenému zástupcovi doručené dňa 16. 01. 2009, t. j. až po 5 mesiacoch.“.

Dňa 4. mája 2009 sťažovateľka podala predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 1030/97 v období po 12. auguste 2008, keď bola vykonaná ohliadka na mieste samom. Podpredseda okresného súdu vo vyjadrení z 21. mája 2009 sťažovateľke oznámil, že *„od obhliadky dňa 12. 8. 2008 doposiaľ sa vo veci riadne koná a je možné konštatovať, že úkony sú vo veci vykonávané bez akéhokoľvek odkladu, pričom medzi jednotlivými úkonmi súd sú zvyčajne veľmi krátke odstupy. Súd teda koná bez akýchkoľvek prietahov a bez zdržania.“.*

Sťažovateľka sa následne potom, ako jej sťažnosť z 29. apríla 2009 podpredseda okresného súdu vyhodnotil ako nedôvodnú, obrátila na ústavný súd so sťažnosťou na prietahy v konaní aj po tretíkrát.

Podľa tvrdenia sťažovateľky zo strany okresného súdu v namietanom konaní naďalej dochádza k porušovaniu jej označených práv, pričom poukazuje na skutočnosť, že prietahy v súdnom konaní vyvolávajú u nej psychický stav neistoty a značnú finančnú ujmu.

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd o jej sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľky I. M. na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prietahov upravenej v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručenej v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd bolo porušené postupom Okresného súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 1030/97.

5. Okresnému súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 4C 1030/97 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

6. Sťažovateľke I. M. , priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 3320 EUR, (slovom: tritisícristodvadsať EUR), ktoré je Okresný súd v Žiline povinný jej vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

7. I. M. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je Okresný súd v Žiline povinný vyplatiť na účet JUDr. Mgr. Š. B. č... vedený v D. a. s., Ž., a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na takéto nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z už citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu

základného práva alebo slobody, ktoré označila sťažovateľka, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03). O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená procesná situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 1030/97, pričom z obsahu sťažnosti vyplýva, že porušenie označených práv namieta v období po nadobudnutí právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. III. ÚS 91/08-27 z 27. mája 2008 (t. j. po 30. júni 2008).

Podľa tvrdenia sťažovateľky *„napriek príkazu Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý dal v náleze zo dňa 27. 05. 2008, sp. zn. III. ÚS 91/08-27 Okresnému súdu Žilina, ten i napriek uvedenému nekonal a vytýčil iba jedno pojednávanie vo veci samej, čo považuje... za veľmi málo“*. K právoplatnému rozhodnutiu vo veci zo strany okresného súdu tak do dňa podania opätovnej sťažnosti ústavnému súdu nedošlo.

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z právneho názoru, podľa ktorého účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. I. ÚS 167/03). Posúdenie otázky, či v konkrétnom prípade bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého

prípade najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 61/03).

V okolnostiach prípadu ústavný súd v prvom rade konštatuje, že v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 1030/97 v období po nadobudnutí právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 91/08-27 vzhľadom na doterajšiu dĺžku súdneho konania (dvanásť rokov) treba postup okresného súdu hodnotiť prísnejšie.

Ústavný súd si pred predbežným prerokovaním sťažnosti vyžiadal spis okresného súdu týkajúci sa konania vedeného pod sp. zn. 4 C 1030/97. Spolu s vyžiadaným spisom bolo ústavnému súdu 28. októbra 2009 doručené aj vyjadrenie podpredsedu okresného súdu sp. zn. 1 SprS/352/09 z 22. októbra 2009, v ktorom okrem iného uviedol:

„Podľa obsahu spisu a chronológie úkonov súdu... zastávam názor, že k namietanému porušeniu práv sťažovateľa na rozhodnutie veci v primeranej lehote a bez priet'ahov nedošlo. Činnosť sudcov vo všetkých konaniach je pravidelne kontrolovaná postupom podľa § 62 a násl. zák. č. 757/2004 Z. z., pričom osobitná pozornosť je venovaná konaniam, v ktorých od podania návrhu uplynulo viac ako 5 rokov.

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom III. ÚS 91/08-27 zo dňa 27. 5. 2008 vyslovil porušenie práva navrhovateľky, avšak obdobie, v ktorom došlo k neefektívnemu vykonávaniu procesných úkonov vymedzil obdobiím od 5. januára 2007, keď okresný súd vyzval právneho zástupcu navrhovateľky na zaplatenie súdneho poplatku za podanie námietky zaujatosti, do 11. septembra 2007, keď okresný súd uznesením uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti, v trvaní 8 mesiacov. Úkony, ktoré boli vykonané v tomto medziobdobí, považoval ústavný súd za neefektívne, ktoré mali za následok zbytočných priet'ahov v konaní. Iné priet'ahy v konaní súd nezistil. Aj keď ústavný súd považoval vec z právneho a skutkového hľadiska za nevykazujúce znaky náročnosti, vzhľadom na celý priebeh konania a vzhľadom na ďalej uvedené skutočnosti považujem vec za náročnú čo do hmotnoprávneho posúdenia, ako aj

procesnoprávneho postupu. Hoci sa navrhovateľka domáha vypratania nehnuteľnosti, v konaní súd musí sa prejudiciálne vypoariadať aj s vlastníckym právom k nehnuteľnosti, nakoľko je zo strany odporcov spochybňovaná hranica pozemku a tým aj určitá časť zemského povrchu, spornej časti pozemku, z ktorej sa navrhovateľka domáha vypratania nehnuteľnosti. Súd na zistenie tejto skutočnosti nariadil uznesením z 9. 1. 2009 znalecké dokazovanie. Súd sa vzhľadom na procesné úkony odporcov musel vysporiadať so vznesenou námietkou zaujatosti voči znalcovi. O námietke zaujatosti rozhodol uznesením zo dňa 3. 4. 2009. Podaním zo dňa 19. 5. 2009 vyzval znalca na prevzatie spisu po tom, čo uznesenie nadobudlo právoplatnosť aj voči osobe znalca. Znalec si spis prevzal 26. 5. 2009. Nakoľko posudok nebol súdu predložený znalcom v stanovenej lehote podaním zo dňa 18. 8. 2009, telefonicky dňa 13. 8. 2009 ako aj urgenciou zo dňa 16. 9. 2009 a telefonicky 18. 9. 2009 urgoval súd znalca na predloženie posudku. Znalec predložil posudok zo dňa 2. 10. 2009 súdu dňa 6. 10. 2009. Súd bezodkladne uznesením zo dňa 13. 10. 2009 rozhodol o znalečnom, uznesenie doteraz nenadobudlo právoplatnosť. Súd do predloženia znaleckého posudku nemal možnosť vo veci konať. Z praxe súdu je zrejmé, že vykonanie znaleckého dokazovania znalcom z odboru geodézia a kartografia je časovo náročné, nakoľko pre Obvod krajského súdu v Žiline a blízkyh obvodov Krajského súdu v Trenčíne sú pre vymenovaný dvaja znalci (Ing. A. B. bola vyčiarknutá dňa 12. 12. 2008), pričom znalec Ing. J. M. bol pre dlhodobú PN neschopný vykonávať znaleckú úlohu. Znalec je nad primeranú mieru zaťažovaný znaleckými úlohami nie len zo strany okresných súdov v obvode Krajského súdu v Žiline. Pokiaľ súd ustanovoval znalcov z obvodov iných súdov, títo žiadali zbaviť povinnosti vykonať znaleckú úlohu pre značné zaneprázdnenie. Celkovo je zapísaných na vykonávanie znaleckej činnosti v odbore geodézia a kartografia spolu 44 znalcov, z ktorých viac ako 15 je zo zoznamu vyčiarknutých a značná časť uvádza, že žiadosť o vyčiarknutie podali z dôvodu nezaplatenia poistného. Iné geodetické kancelárie odmietajú znalecké úlohy vykonať a zložiť sľub, na základe ktorého by ako odborne spôsobilé osoby mohli podať znalecký posudok. Súd preto nemal inú možnosť ako znalca urgovať, pretože zmenou znalca by spôsobil d'aleko väčšie prierahy.

Hoci v konaní je navrhovateľka aktívna, mám za to, že ani činnosť súdu v období od 27. 5. 2008 nevykazuje znaky neefektívnej činnosti. Dňa 12. 8. 2008 súd vykonal na mieste samom ohliadku, dňa 20. 8. 2008 vyzval odporcov na vyjadrenie sa k podaniu

navrhovateľky, aby vedel zaujať procesný postoj a vyhodnotiť dôkazné prostriedky, následne rozhodol o priznaní znalečného a vykonal procesné úkony súvisiace s rozhodnutím o oslobodení odporcov od platenia súdnych poplatkov pre účely rozhodnutia o povinnosti zložiť primeraný preddavok na trovy dokazovania, ustanovil znalca, vysporiadal sa zo vznesenou námietkou zaujatosti voči osobe znalca a zabezpečil dokaz, znalecký posudok. Až po uplynutí lehoty účastníkov pre vyjadrenie sa k znaleckému posudku bude možné vytyčiť termín pojednávania, pretože účastníci majú práva žiadať vypočúť znalca na pojednávaní.“

Podpredseda okresného súdu k stanovisku pripojil aj vyjadrenie zákonnej sudkyne (obsahovo z pohľadu argumentácie v zásade totožné s vyjadrením podpredsedu okresného súdu) obsahujúce chronológiu úkonov v spornej veci, v ktorom okrem iného uviedla:

„Posledné pojednávanie vo veci samej bolo vykonané dňa 28. 5. 2008. Následne bola vykonaná dňa 12. 8. 2008 ohliadka miesta samého. Na ohliadke odporcovia navrhli doplniť dokazovanie znaleckým posudkom geodeta na zameranie hranice medzi pozemkami. Odvtedy až do súčasnej doby boli vykonané nasledovné úkony zo strany súdu:

- 12. 08. 2008 – vykonaná ohliadka na mieste samom v Ď.*
- 18. 08. 2008 – znalec Ing. K. si uplatnil znalečné za účasť na ohliadke konanej dňa 12. 08. 2008*
- 20. 08. 2008 – odporcom bolo zaslané vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľky zo dňa 19. 08. 2008 spolu s prílohami za účelom vyjadrenia sa k nim v lehote 10 dní*
- 07. 10. 2008 – účastníkom a znalcovi doručované uznesenie OS Žilina č. k. 4 C/1030/97-275 zo dňa 03. 10. 2008, ktorým súd znalcovi priznal znalečné za účasť na ohliadke*
- odporcom v rade 1) až 4) boli zároveň doručované potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch za účelom prípadného uloženia povinnosti zložiť preddavok na znalecké dokazovanie*
- v období od 27. 10. 2008 až 05. 11. 2008 boli súdu doručené vyplnené potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch odporcov v rade 1) až 4)*
- 09. 01. 2009 – vyhotovené uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania č. k. 4 C 1030/97-287*

- 22. 01. 2009 a 23. 01. 2009 – zo strany odporcov v rade 1) a 4) podaná námietka zaujatosti voči znalcovi K., ktorý bol ustanovený na vypracovanie znaleckého posudku uznesením č. k. 4C 1030/97-287

- 27. 01. 2009 – súd prípisom upovedomil odporcov v rade 1) a 4), že na ich námietky zaujatosti vznesené voči znalcovi Ing. K. v zmysle § 15a ods. 3 veta druhá OSP neprihliada, nakoľko tieto nemajú náležitosti námietky zaujatosti v zmysle § 15a ods. 3 veta prvá OSP.

- 28. 01. 2009 a 30. 01. 2009 – zo strany odporcov v rade 2) a 3) podaná námietka zaujatosti voči znalcovi K., ktorý bol ustanovený na vypracovanie znaleckého posudku uznesením č. k. 4 C 1030/97-287

- 03. 02. 2009 – námietky zaujatosti odporcov v rade 2) a 3) zaslané znalcovi K., aby sa v lehote 3 dní k nim vyjadril, t. j. či sa vzhľadom na tieto vyjadrenia cíti vo veci zaujatý

- 12. 02. 2009 – znalec predložil vyjadrenie k uplatneným námietkam zaujatosti

- 06. 04. 2009 – odporcom v rade 2) a 3) a znalcovi doručované uznesenie OS Žilina č. k. 4 C/1030/97-304 zo dňa 03. 04. 2009, ktorým súd rozhodol, že znalec K. nie je vylúčený z vykonania znaleckého úkonu

- odporcom v rade 2) a 3) bolo zároveň doručované uznesenie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti

- uznesenie OS Žilina č. k. 4 C/1030/97-304 zo dňa 03. 04. 2009, ktorým súd rozhodol, že znalec K. nie je vylúčený z vykonania znaleckého úkonu, prevzala odporkyňa v rade 2) dňa 29. 04. 2009, teda bolo potrebné počkať na právoplatnosť rozhodnutia

- dňa 19. 5. 2009 (č. l. 311) bol znalec vyzvaný na prevzatie spisu

- dňa 13. 8. 2009 bol znalec telefonicky vyzvaný na predloženie znaleckého posudku (č. l. 316), znalec oznámil, že bol dlhšiu dobu hospitalizovaný, preto posudok nie je vyhotovený

- dňa 18. 8. 2009 bol znalec písomnou výzvou súdu urgovaný na predloženie znaleckého posudku (č. l. 315)

- dňa 16. 9. 2009 bol znalec opakovane písomne urgovaný na predloženie znaleckého posudku

- dňa 18. 9. 2009 bol znalec opakovane telefonicky urgovaný na predloženie znaleckého posudku (č. l. 318)

- dňa 6. 10. 2009 (č. l. 319) bol znalecký posudok súdu doručený

- dňa 13. 10. 2009 bolo vyhotovené uznesenie o znalečnom, ktoré bolo doručované znalcovi a spolu so znaleckým posudkom a výzvou na vyjadrenie sa k znaleckému posudku aj účastníkom.

Z uvedeného prehľadu úkonov je zrejmé, že súd vo veci koná bez akýchkoľvek prieťahov a plynulo. Navrhovateľke sa síce môže javiť, že súd nekoná a vo veci sú prieťahy, keďže sa od vykonania ohliadky miesta samého dňa 12. 8. 2008 nevykonávajú pojednávania. Na ohliadke odporcovia navrhli vykonanie znaleckého dokazovania znalcom z odboru geodézie a kartografie na zameranie hraníc medzi pozemkami a vzhľadom na následné nariadenie znaleckého dokazovania a úkony s tým súvisiace sa oddialil termín konania ďalšieho pojednávania. Taktiež sa následne, a nie vinou súdu, predĺžila lehota, v ktorej nadobudlo právoplatnosť uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania z dôvodu podaných námietok zaujatosti proti ustanovenému znalcovi odporcami v rade 1) – 4). Z dôvodu zdravotného stavu znalca a jeho následnej hospitalizácie sa predĺžila i lehota na vyhotovenie znaleckého posudku.

Z uvedeného vyplýva, že činnosť súdu od 12. 8. 2009 doteraz nie je možné hodnotiť ako neefektívnu, keďže úkony súdu na seba nadväzujú, každý následný úkon bol závislý od predchádzajúceho a činnosť súdu smeruje k nariadeniu pojednávania a konečnému rozhodnutiu vo veci samej.“

Rovnaké procesné úkony, ktoré sú uvedené vo vyjadrení okresného súdu, zistil aj ústavný súd z predloženého súvisiaceho spisu okresného súdu.

Ústavný súd pri posúdení sťažnosti zobral do úvahy dobu, ktorá uplynula od v poradí druhého rozhodnutia ústavného súdu [predmetom posudzovania nemôže byť v súlade s doterajšou judikatúrou ústavného súdu (II. ÚS 418/06, II. ÚS 252/05) obdobie pred vydaním nálezu ústavného súdu z 27. mája 2008], ako aj to, že okresný súd vo veci v období relevantnom na posúdenie opodstatnenosti sťažnosti plynulo koná. Sama sťažovateľka vo svojej sťažnosti uvádza viacero úkonov realizovaných okresným súdom po dátume rozhodnutia ústavného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. III. ÚS 91/08.

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že v období po nadobudnutí právoplatnosti nálezu sp. zn. III. ÚS 91/08, t. j. po 27. máji 2008, nemohlo dôjsť postupom okresného súdu v napadnutom konaní k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ani jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto po predbežnom prerokovaní jej sťažnosť odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Odmietnutie sťažnosti nevylučuje, aby sa sťažovateľka opätovne uchádzala o ochranu svojich práv v prípade, ak aby bol okresný súd v ďalšom období bez ospravedlniteľného dôvodu v napadnutom konaní nečinný alebo by bola jeho ďalšia činnosť neefektívna.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2009